

סגן אמסלם שמעון

3330938

בן פאני ויצחק

נולד ב- כ"ח אלול תשי"ג 8.9.1953

התגייס לצה"ל באוגוסט 1979

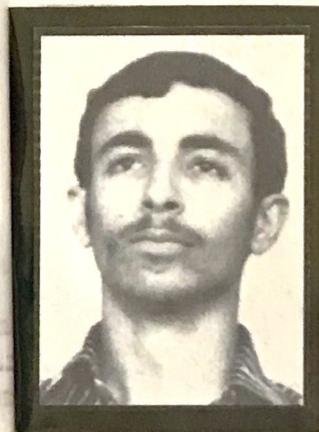
שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- ג' סיוון תשמ"ב 25.5.1973

בעת שרותו הצבאי.

אמסלם, שמעון

בן פאני ויצחק, נולד ביום ח' בתמוז תשכ"א (22.6.1961) במרוקו. כשהיה שמעון בן שנתיים עלה לארץ עם משפחתו, והיא השתקעה בעכו. שמעון למד בבית-הספר היסודי "בית יעקב" שבעכו, והמשיך את לימודיו בישיבה תיכונית בצפת. הוא סיים את לימודיו בממוצע ציונים גבוה, ובד בבד למד אף תכנות מחשבים. הוא היה חבר בתנועת נוער וגם הדריך בה. כשסיים את לימודיו, הציע שמעון את מועמדותו לעתודה אקדמית,

אך ויתר על הרעיון, כדי לשרת בחיל-הרגלים.

בצה"ל ביקש שמעון לעסוק בחינוך טירונים, כדי לעצבם כחלק ממערך הלוחמים של חטיבת גולני ששירת בה. הוא השתתף בקורס מ"כים ואחר-כך נעשה קצין ושימש מ"מ של פלוגה רובאית בגולני. בלטו בשמעון תכונות של מסירות ודאגה לפקודיו, מעורבות רבה בחיי יחידתו, יכולת לנסוך ביטחון בפקודיו, גבונות לעבוד קשה ולוותר על נוחות אישית.

שמעון נפל בעת מילוי תפקידו ביום ג' בסיוון תשמ"ב (25.5.1982). לאחר מותו הוא הועלה לדרגת סגן, מפקדו אמר עליו, כי שימש דוגמה אישית לחייליו וסמל לדמות המפקד בצבא הגנה לישראל.

שמעון הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בנהריה. הוא הניח אחריו הורים וחמישה אחים ואחיות. בן 21 היה בנופלו.

זכרו הונצח בספר תורה שנתרם לבית-הכנסת נחלת-יעקב בשיכון 3 בעכו.

גדוד "הבוקעים"

חטיבת גולני בשנות ה-80

בין מבצע ליטאני ומבצע "שלום הגליל" (1978-1982)
בארבע השנים המפרידות בין "מבצע ליטאני" (מרס עד יוני 1978) ובין מבצע "שלום הגליל" (יוני עד ספטמבר 1982), נמשך המאבק הצבאי בארגוני המחבלים, וחיילי חטיבת גולני השתתפו יחד עם כוחות רבים אחרים בהגנה על גבול הצפון ועל יישובי הגליל. ארבעה מפקדים פיקדו על החטיבה באותן ארבע שנים: אל"מ אמיר ראובני (1977-1978), אל"מ דוד כץ (1978-1980), אל"מ אילן בירן (1980-1981) ואל"מ ארווין לביא (1981-1982).
היו אלו ארבע שנים של פעילות "שגרתית", "תעסוקה מבצעית", "אחזקת קו", ובט"ש בין אימון לאימון. לצד עשרות פעולות-מונע, חדירות, מארבים ו"סיורים אלימים" שביצעו לוחמי הגדודים כנגד כוחות מחבלים בדרום-לבנון, הופעלו גם לוחמי הסיירת באירועי "פיגוע-מיקוח"; הראשון ב-13 בינואר 1979, בו חוסלה חוליית מחבלים בבית ההבראה ליד מעלות, והשני ב-7 באפריל 1980, כאשר חוליה של חמישה מחבלים חדרה לפעוטון של קיבוץ משגב-עם. בקרב עם המחבלים נפל חייל גולני, ומזכיר הקיבוץ ואחד הפעוטות נהרגו. בקיץ 1981 הפגיזו המחבלים כשלושה שבועות את "אצבע הגליל" ומערב הגליל במה שכונה אח"כ "מלחמת ההתשה הקטנה".

מבצע "שלום הגליל"

הרקע המדיני והצבאי

ב"מלחמת ההתשה הקטנה" בקיץ 1981 הפעיל פיקוד צפון עוצמת אש גדולה הן בהפצצות חיל האוויר והן בהפגזות ארטילריות של כוחות הפיקוד (כולל "תותחיו של רס"ן חדאד") במגמה לשתק את הפגזות המחבלים. אלא שהפגזות התותחים וה"קטיושות" של ארגוני המחבלים מצפון לנהל הליטאני לא פסקה, והסבל הרב, שנגרם לתושבי נהריה, קריית שמונה ועשרות יישובים אחרים בגליל, בשהייה ממושכת במקלטים, חיזק את ההנחה אצל מקבלי ההחלטות בדרג המדיני והצבאי, כי רק במבצע צבאי – יבשתי רב היקף יש סיכוי להרוס את תשתית המחבלים בדרום לבנון, לפגוע בהם בבסיסייהם ולהרחיק את אש הקטיושות מעבר לטווח "הקשת הארטילרית".

בחורף תשמ"ב – 1982 כבר הושלמו ההכנות המבצעיות והלוגיסטיות למבצע יבשתי גדול ומורכב ע"פ תוכנית "אורנים", וגם לוחמי חטיבת "גולני" למן המח"ט אל"מ ארווין לביא ועד אחרון הלוחמים, התכוננו בתכנון, בתדריך וב"תרגול על מודל" לקראת האפשרות כי יתקבל האישור לביצוע הפעולה, ובמקביל התאמנו שוב ושוב לוחמי הסיירת ופלוגת ההנדסה לקראת פעולה לכיבוש מבצר הבפור, מעוז המחבלים.

זירת הקרב ויחסי הכוחות

תכנית "אורנים" שהוצגה על ידי האלוף אמיר דרורי, אלוף פיקוד הצפון, בפני המטה הכללי, הביאה בחשבון את הקשיים הרבים הנובעים מאופייה המיוחד של זירת בקרב ואופיו המיוחד של האויב. בשלושת צירי הפעולה העיקריים – ציר החוף (הגזרה המערבית), דרך צור וצידון, בציר המרכזי (הגזרה המזרחית) דרך נטביה וג'זין, ובציר המזרחי (הגזרה המזרחית) מעמק עיון לבקעא (הגזרה המזרחית), היו צפויים קשיי תנועה וקשיים לוגיסטיים רבים. כנגד 15.000 המחבלים המפוזרים בדרום לבנון הפעיל צה"ל סד"כ גדול במיוחד עם כל מרכיבי חילות השדה (חי"ר, שריון, הנדסה, ארטילריה) ובשיתוף פעולה מלא עם חילות האוויר והים.

השטח הבנוי הגזרה המערבית, השטח ההררי הקשה לתנועה בגזרה המרכזית והרצון להימנע מהיתקלות בצבא הסורי בגזרה המזרחית, יצרו מלכתחילה תנאים מכבידים על לחימת כוח גדול מנויד בעל עוצמת אש גדולה, מה עוד שכל אזור הלחימה של דרום לבנון היה מאוכלס ע"י רבבות אזרחים לבנונים. ברשות המחבלים היו כ-100 טנקים, 150 שריוניות ונגמ"שים, 200 משגרי נ"ט, 200 קני נ"מ ו-120 מטל"רים רבי קנים (קטיושות).

חטיבת גולני במבצע של"ג – כוחות ומשימות

שטח הכינוס של חטיבת גולני לקראת מבצע "שלום הגליל" נקבע ליד קיבוץ יפתח שעל גבול הצפון. עד שבת ה-5 ביוני 1982 רוכזו כל לוחמי החטיבה, ובשעת אחה"צ הושלמו ההכנות, וניתנו התדריכים ע"פ תכנית "כוחות ומשימות" כדקלמן: כח המח"ט בפיקוד אל"מ ארווין לביא, עם גדוד "גדעון" כולו, חלק מלוחמי "הסיירת" ורוב יחידת "העורב" בליווי טנקים מחטיבת השריון "ברק" ינוע דרך גשר עקיה מערבה וצפונה אל כביש החוף, לאזור שפך הזהרני ויפעל עם כוחות נוספים בגזרה המערבית. כוח סמח"ט בפיקוד סא"ל ג' עם גדוד "הבוקעים הראשון" כולו, חלק מלוחמי "הסיירת" ויחידת הנדסה (גם הוא בליווי טנקים מיחידת השריון "ברק") ינוע דרך גשר עקיה ויפעל לכיוון מצודת הבופור ואזור נבטיה בגזרה המרכזית. גדוד "ברק" בפיקוד סא"ל ב' יפעל וילחם תחת פיקוד חטיבת השריון "ברק", בהתאם לעקרון של שת"פ (שיתוף פעולה) חי"ר – שריון, לכיוון גשר חבוש שעל נהר הזהרני ואח"כ יצטרף ללחימה שבאיזור צידון והגזרה המערבית.

השלב הראשון (שלב א) שבמבצע "שלום הגליל" ("אורנים מורחב") נמשך חמש יממות, מצצהרי יום ראשון ה-6 ביוני 1982 ועד צהרי יום שישי ה-11 ביוני 1982.

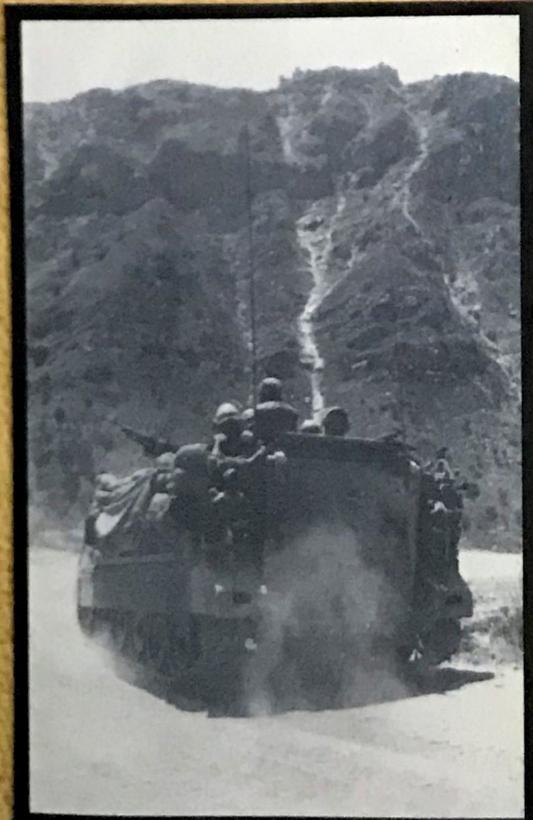
בהחלטת הממשלה (מיום 11.6) על הפסקת האש נאמר: "בחמשת ימי המשימה ביצע צה"ל את המשימה שהוטלה עליו בשלמותה. לאחר ביצוע המשימה הורתה הממשלה לצבא להפסיק את האש עוד באותו היום החל משעה 12:00."

גם לוחמי חטיבת גולני כחלק מכוחות האוגדה בפיקוד תא"ל אביגדור קהלני ביצעו את משימותיהם בהתאם לתכנית בשלמות ובמסירות. כוח המח"ט חצה ראשון את גשר עקיה (6.6), התפצל באזור זפתא בבליה (7.6), גבר על התנגדות המחבלים וירד לכביש החוף לשפך הזהרני (8.6). משם נע צפונה והשתתף עם כוחות נוספים ב"קרב על צידון" (9.6) בכלל ובלחימה הקשה נגד המחבלים בתוך מחנה הפליטים הגדול עין חלוה. בהמשך התנועה צפונה עבר המח"ט את דמור ונטל חלק מכריע בקרב הקשה נגד הסורים והמחבלים בכפר-סיל מזרם לבירות (10.6). כוח הסמח"ט כבש בקרב קשה את מבצר הבופור (6.6) ואת רמת נבטיה (7.6), נע צפונה בגזרה המרכזית ונלחם באזור ג'זין (8.6), והגיע דרך ג'בל ברוך (9.6) עד עין זחלתא (10.6), כ-10 ק"מ מזרם לכביש בירות-דמשק.

גולני במבצע של"ג (יוני עד ספטמבר 1982)

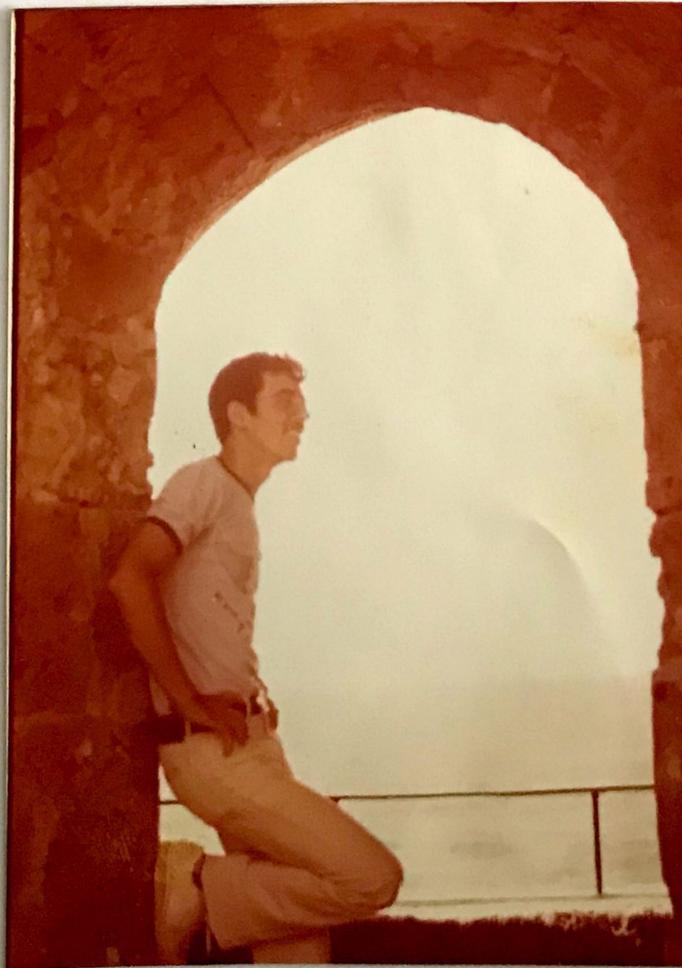
במשך ארבעה חודשים, בחודשים יוני עד ספטמבר 1982, היו חיילי גולני שותפים למאמץ המתמשך של צה"ל לכתר את בירות, להדק את המצור עליה, לכבוש את שדה התעופה והשכונות הדרומיות שלבירות במגמה להביא לפינוי כוחות אש"ף בהנהגת יאסר ערפת מהבירה הלבנונית. ב-15 ביוני חבר כוח הסמח"ט עם כוח המח"ט באזור כפר-סיל – דמור, ב-22 ביוני נלחמו חיילי החטיבה בגזרת העיירה בחמדון (במסגרת הקרב על כיבוש בירות – דמשק) ואח"כ חזרו לגזרת שדה התעופה. בחודשים יולי אוגוסט 1982 התחלפו גדודי החטיבה בלחימה ובאחזקת גזרת נמל התעופה. במהלך הידוק המצור על בירות והקרבות ל"שיפור עמדות" באזור נמל התעופה והשכונות בורג' אל-ברג'נה ואל עוזאי נפלו 9 מחיילי גולני ורבים נפצעו. ב-21 באוגוסט 1982 הוחל בתהליך פינוי המחבלים מבירות, ויומיים אח"כ נבחר בשיר ג'מיל לנשיא לבנון, אלא שהנשיא נהרג בהתפוצצות מטען חבלה במטה הפלגנות בבירות (14 בספטמבר 1982) ולמחרת נכנסו כוחות צה"ל ובתוכם גם חיילי גולני למערב בירות. ב-21.9.1982 נבחר אמין ג'מיל לנשיא לבנון, וב-23.9.1982 פינה צה"ל את מערב בירות. תם מבצע של"ג.

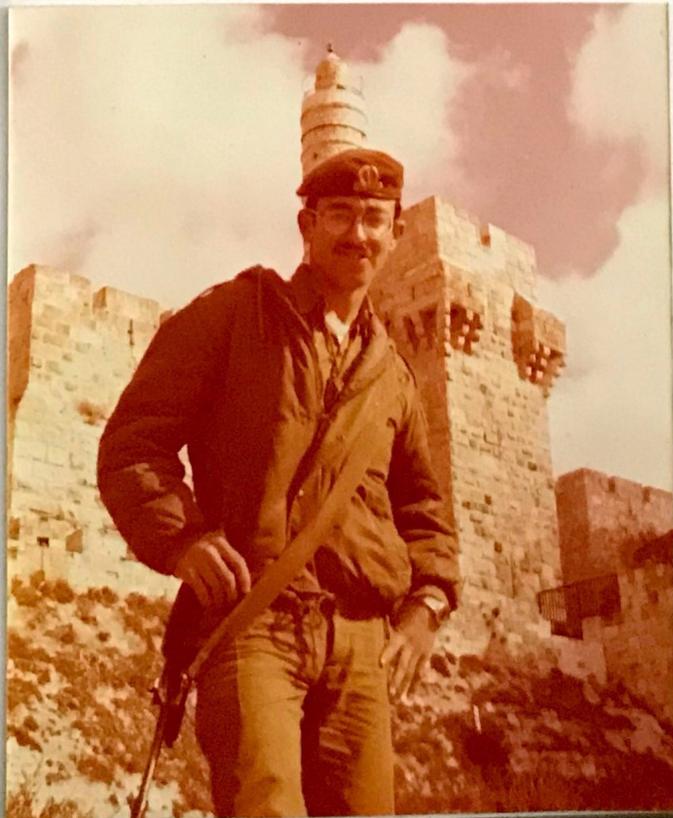
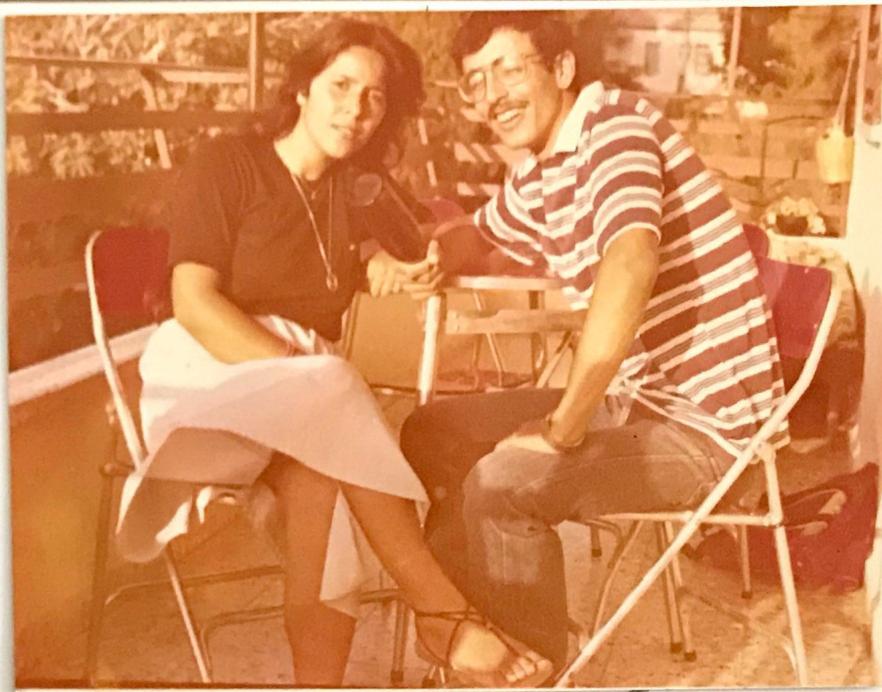

אימון קיץ עם מסוקים

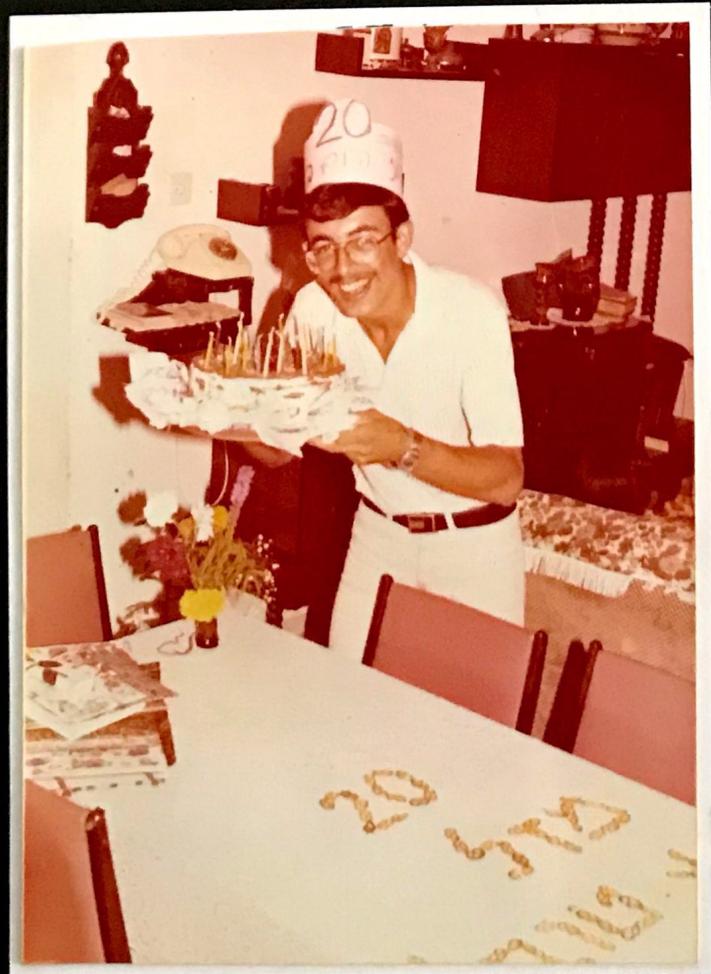

✠
17.06.80
02622 .S.T

THE CHILDREN SHALL RETURN TO THEIR OWN COUNTRY!

1st
Sole price
317 547 17
203-154/4

17.06.80
ERM, O
-L-110112
U.S.G.

Handwritten text in the top left corner, possibly a date or recipient information.

Handwritten text on the left side of the envelope, including a circular stamp.

Large handwritten signature or initials in the center of the envelope.

Handwritten text on the right side of the envelope, including a date and address.

לשמעון במלאות

לך

20

אבבים

המצפה

רחל

בְּנֵי

שם הרי גולן, הושע ה'ז וגע גם!
 גזעיה בועתת מצוים: עזר.
 גבדדות קודרת עם הרמון הסבב
 וצנה נועבת מפסגת הצחור.

שם על חוף הים יש דקל שמל צערת,
 סתור שער הדקל פתיוע שנגר.
 שגלש למטה נגדי בנרת
 בשנשך רגליו.

מה יבנו פרחים בחוף על הנבך,
 דם הכלית וקמם הכרובם,
 יש ימים פי שבע אז ירוק הירק,
 פי שבעים סכילה המכלית בפרום.

גם כי אדש ואהלך שחוח,
 וזה הלל למשמאות זדים,
 האצל לבגוד בך האצל לשבוח
 חסד נעדים?

בְּרִית יִשְׂרָאֵל

משרד הכסאות / אגף השיקום
המחלקה להגנת החייל אזור הצפון
רח' יבנה 16 חיפה, גל. 645311
מיוקד, 33 041

תאריך: י"ח כסיו תשמ"ב
9 ביוני 1982

מספר:

לכבוד
פני יצחק אפסלם
רח' קיבוץ גלויות 15/א
ע כ ו

חברים יקרים,

קקלו נא את השתתפותנו באבלכם הכבד על נפילת בנכם שמעון אפסלם ז"ל.

מחלקתנו ממלאת פגניות הקברים ובהצבה המצבות על קבריהם של חללי צה"ל בכל
המקומות שבהם חובאי לסנוחה עולמים.

מצורף בזה הנוסח שיחזק במצבת בנכם שמעון אפסלם ז"ל.

ההיה לו כינוי שאתם מבקשים שנחקק אותו במצבה, והאם האב כחן.

נודה לכם אם תואילו לאשר את הנוסח בתחיתם ידכם, כדי שנוכל להכין את המצבה.

" מי יתן ולא תוסיפו לדאבה עוד "

כבוד רב,

מליך משה

מסות אזור הצפון

צבא הגנה לישראל

יחידה דאר צבאי 02766

יום שלישי י' סיון תשמ"ב

1 יוני 1982

משפחת הקצין

סגן אמסלם שמעון

כשם חיילי היחידה ומפקדיה ובשם חטיבת גולני כולה הרני מביע
אח השתתפותי בצערכם על מות בנכם סגן אמסלם שמעון אשר נפצע
בעת מילוי תפקידו בכבישי ובולות מדינת ישראל בחאונה בתאריך
13 מאי 82' באייר תשמ"ב ונפטר בתאריך 25 מאי 82' בסיון
תשמ"ב.

בחייו היה סגן אמסלם שמעון דוגמא אישית לחייליו וסמל לדמות
המפקד בצבא הגנה לישראל.

מותו מהווה אבדה כבדה לכל חיילי היחידה וזיכרו ימשיך להצעיד
אח היחידה בהמשך דרכה.

ברגשות תנהומים,

יעקב עמר, רס"ן
מ ג " ד

כ"ג ט"ו תשמ"ב
13 . 6 . 82
מספרנו: 18692

"יד לבנים"

ארגון לתנועת הגבוים
ודאגה למשפחותיהם

המרכז

לכבוד

יצחק ופני אמסלם

רח' קבוץ גלויות 15/א

עכו

משפחת אמסלם היקרה..

בשם המשפחות השכולות ממערכות ישראל, אנו מביעים השתתפותנו באבלכם
הכבד בנפול יקירכם שמעון זכרונו לברכה.

יחד עמכם אנו מבכים את החיים הצעירים שקופדו תוך מאבק עמנו לעצמאותו
ולבטחונו.

אנו אחיכם לגורל יודעים וחשים את מלוא משמעותה של אבידתכם.

עמכם יחד אנו תפילה כי עמנו הנאבק על תקומתו במולדתו לא עוד ידע שכול.

מי יתן ונזכה לראות במהרה בימינו, ביסוסו והרתבתו של תהליך השלום
ותהא בכך נחמה פורתא לכל המשפחות השכולות.

אתכם ביגונכם הכבד.

משה
לפני נצר

יו"ר ארגון "יד לבנים"

מי לא היה נמשך אליך?

שירי עצובים כולם
מאז אהובי נעלם.
עליו כה רב כאב לבי...
ואין שמחה בקרבי!
נורא אני סובל ומבקש עזרת האל...

אהוב עלי ועל כל המשפחה,
טרם הייתה פותח בשיחה,
יוצא לך חיוך כני המאיר את פניך.
אז, מי לא היה נמשך ונקשר אליך?

סביבך, זרעת אמון ואהבה.
יום יום, אהבת לעזור ונפשך התלהבה...
צמא הייתה לקיום מצוות התורה.
חשבנו שתמשיך להאיר כמנורה.

קשה להאמין שפתאום, אסון לך קרה!
ימי חייד, כברק עברו... ואין אורה!
בגלל זה נפשנו כל כך עגומה.
רבו צרותינו, כי המכה עצומה!

מי יודע למה הצדיק נעלם?
רק אלקים חיים ומלך עולם...
ימי שנות אדם כצל עובר!
מי יעמוד בסוד היוצר?

אטיאס יצחק

חובר לעילוי נשמת שמעון אמסלם ז"ל
שנפל במילוי תפקידו בצה"ל.
ת.נ.צ.ב.ה.

22.2.1983

סיפורו של חייל צעיר
אשר נקטר לפני הקציר
(חשם ינקום את דמו).

ה ק ד מ ה
*****

היו היה ... ככה מתחילים סיפור
בני אדם מרחיבים את הדיבור,
ומספרים, מספרים בכל עת,
כי בכל סיפור, יש לפחות חלק מהאמת...

יש סיפור אשר מחדמיון הוא נזון
ויש ספור אשר כולו נכון,
כאשר מדובר בגיבור שחי את המעשים המתוארים,
הוא לברו, או עם קבוצת חברים...

מהסיפור הנכון אשר לנו נמסר,
אפשר ללמוד מעשי גבורה או מוסר...
אפשר ללמוד את סבלו, את מחלו
של האדם שלא מקבל שכרו הנכון למרות כל עמלו.

לפעמים אנו שואלים: למה פלוני מחלונן?
אבל עם קצת מחשבה... אם אנו נחבונן,
אולי נדע שאין אדם הנוכה ללא סיבה,
וצז נבין אותו, ונשתדל לעזור לו אדרבה.

בשורות שבסיפור הקצר שלי,
אני מקדיש כמה מלים לזכרו של החייל הצעיר שלי,
משום שסיפורו העצוב מסמל את אותם סיפורים
של אותם חיילים צעירים אשר נפלו גיבורים.

כן הם נפלו בעת מילוי תפקידם
ולא לכולם נודע סודם...
בואדי הם השאירו אחריהם ידידים בחברה
הורים, קרובים, נשים או סתם חברה.

סיפור זה מתאר את האמת
אשר אנו חיים בכל עת.
אני סבור שכאשר אנו מספרים
על אותם חיילים גיבורים,
בגלוי, בכל הזדמנות, ובקול רם,
אנחנו משחחפים בהנצחת זכרם.
כי הם הקריבו את נפשם למעננו
למען עמנו ולמען שלום ארצנו.

את אותם גיבורים לא ניתן לשכוח
איך נפשנו תמצא לה מנוח
כאשר אנחנו מסתכלים סביבנו על כל דבר
אשר היה שייך להם בעבר?
כל דבר אשר הוקדש להם
מזכיר לנו שאנחנו חייבים להם
משהו בחיים, לפחות לחקים מצבת זכרון לעילוי נשמתם
כי, צדיקים אלה, קרואים חיים אפילו במתתם.

אטיאס יצחק.

אטיאס

זכות

אין טוב לאדם עלי אדמות.
השואף לראות משאלותיו מתגשמות
וימיו מנגנים הליכות נעימות
מלויים חיוו ביפי לחומות.

זכות... זכות... זכות נפש...
לא סומנה נשמה ראש ברפש
כבולה בטהרה לא דורשה חופש
מענגה בנקיונה, נקיון הנפש

זאת כל אנוש...
ובר דעת ידעו לדרוש ולדרוש
מה טוב יותר מנפש בריאה?
מה נעים מפסיעה בדרך נאה?

זכות...
בורות
טהרת... וחירות...
מאווי נפש, על ליבה הן זה הדבר חירות.

אז אנא עלמתי...
אחת הינה בקשתי בעודי...
נזכך נשמתנו האחת...
נכבסנה בבורית, כך שנינו יחד.

כשגל בלובנו...
כך יהיה לי בן...
כל בן שינמו...
אנא אל שיתמו...

הלבן מעשינו...
הראנו...
כן הראנו אל הדרך... דרכינו...
נתיב האמת אשר יועד לנו.

כי יצר עומד...
טובב וניצב כנד...
מפתח...
שואף כי לבבנו יטה...

הנהו אל במטה
ואל נהיה כשוטה
בל חבו... הנהו אל
הכוח שליח עם ישמעל

כי הניצנוץ אשר בנו טהור וזך הוא
ליבנו אל... כן לבהו...
ותהי לבערה להבת נצוץ כהנה
הנה על מרכבת זכות קרב ובא אליהו.

לך , ביכור האומה !

*****

הקרבת את חייך היקרים
כדוגמת חיי אהתם צעירים
אשר בעת מילוי הפקידים, בברו מכפירים,
ואשר בכל עת, קלו מנשרים.

שמך חרות על אותה רשימה,
בין שמות ביבורי האומה
אשר בעוז עמדו בחומה,
עד אשר נפלו ביבורים במלחמה.

מסרת את נפשך על קדושת האל
למען שלום עמך , ולמען שלום מדינת ישראל.
להנציה את זכרך עלינו חובה,
ולעילוי נשמחך, נחפול באהבה.

עם אהתם ביבורים, אותך לא ניחן לשכוח.
איך נפשו המצא לה מנוח
כאשר אנחנו מסתכלים מביבנו על כל דבר
אשר היה שייך לך, אישית בעבר

כל דבר אשר חוקדש לשמך,
מזכיר לנו שאנחנו חייבים לך
משהו בחיים, לפחות, להקים לך מצבת זכרון
בחור לבנו, ולהחפול לעילוי נשמחך, עד הרגע האחרון.

יהי זכרך ברוך מאת שוכן מעונה
ונשמחך תהי תחת פנפי השכונה.

א מ ן

אטיאס יצחק.

Handwritten signature

הכותל

גדוש בפתקים הוא הלב
של אבא כותל השמח וגם דאב
חבויים כמציצים בינות לאבן חרב
מציצים וחיוך על שפתיהם חיוך תאב.

הם חבוקים בזרועות חמות
זרועות חזקות
זרועות הנושאות
בעוז בקשות כה רבות.

ודמעות פשוט שנשרה
וגם דמעה רווית שמחה
של יעלת חן אשר נושאה תפילה
על בחיר ליבה הישוב בשלוס?
שואל ליבה אל הכותל.

והכותל עונה לה: אכן עלמה,
יחדיו עוד תבואו אלי
את אומה ומשיח גואל
והאל יביט ממעל.

ואתה מחבקת ובאזנה לוחש ואומר
דעי אמא את שאמר שומר
בנק שהלך שוב ישוב
שלוש זרוע עם שליח אהוב.

והאם בשם עם תאוב
נושקה לכותל כה אהוב
נושקה ואמרה היה ברוך...
כותל אשר גורל עם בך יקיר כרוך.

והפתק חדש לנבכי ליבך נתחב
והשדה אשר בו נכתב:
אל מרום דע כי הכול ערוך
שלח נא אם כך משיח ברוך

יבטיחנו שעוד יבוא הוא
בן ישי או אליהו
ייגש מיד אל כותל עם
ינשקו ו... ימסור לו פתק חס.

שמעון

חומת גיבורי האומה

אבן על אבן ועוד אבן ועוד כמה וכמה...
בני אדם בונים בעמק וברמה,
אי-שם בארץ, בעלמא.
והנה מקימים חומה
חזקה, גבוהה, חומה שלמה.

ככה מתאספות כל הנשמות בצורה של חומה...
ככה מתאספים כל השמות, והנה רשימה
ארוכה, רשימה שלמה
של כל גיבורי האומה
אשר נפלו והנם מתחת לאדמה !

בגופותיהם של גיבורי האומה
הוקמה גם כן חומה שלמה
מעל לאדמה,
לאורך גבולי המדינה,
חומה זו היא אשר עלינו הגנה ומגינה...

לכן שם כל אחד ואחד
הנו חרות במיוחד
על לוחות לבנו.
כי הם מסרו את נפשם למעננו
ולמען שלום ארצנו.

על מה עוד מסרו את נפשם,
בכל דור ודור, חד פה ואחד שם...
על חופש הדיבור, על החרות של כולם.
על הגשמת החלום:
על השכנת השלום.

עלינו להצהיר בקול רם
שלא ימוש זכרם
מלבנו לעולם.
כי כל אחד מהם וכולם,
הקריבו את נפשם באופן מושלם.
עלינו לחקים מצבת זכרון לעילוי נשמתם
של כל אלה שמצאו את מותם
כאשר הגנו על עמם ועל מולדתם.
של כל גיבורי האומה
אשר עמדו כחומה שלמה...
עד שנשמתם עלתה השמימה.

"יהי זכרם ברוך"

אטיאס יצחק

סיפורו של חייל צעיר

1.

היו היה ... היו היה החיל שלי.
וכאשר היה חי החייל הצעיר שלי,
ממש אורה ושמחה היו לי.
לחייל היקר שלי הקדשתי את כל עמלי.

משום שנפשי הייתה קשורה
בנפשו הקדושה והטהורה.
נתתי לחייל היקר שלי את האהבה
אשר כל אמא נותנת במידה רבה
לבניה היקרים והאהובים,
בגלל התנהגותם ומעשיהם הטובים.

2.

נכון, עשיתי הכול בשבילו,
כי הכול היה מגיע לו.
כן שמעון הלך בדרך הישרה
והיה בשבילי כאור המנורה.
תלמיד טוב ומצטיין היה בבית הספר,
ולא התלונן עליו לא מורה ולא חבר.
הוא היה מציית לכל המורים שלו
אשר שמחו בהתקדמותו ובכל ובהישגים שלו.
מכולם קיבל יחס טוב במידה רבה
משום שליבו היה מלא מסירות ואהבה.

3.

להתקדם בחיים, זו הייתה שאיפתו תמיד.
לקיים מוסר הוריו ומוריו, על זה הקפיד.
הוא קווה להגשים את חלומו:
לקדם את אחיו ואביו ואימו.

שמעון האמין בכוח הרצון
כל ימי חייו, עד הרגע האחרון.
בעודו תלמיד תיכון, בעודו נער,
בכל הזדמנות, להוריו הוא עזר ...
לכל אחד אהב לעזור בחברה
כי לגולם נפשו הייתה מסורה
אודות ליחסו הטוב ומעשיו הטובים,
לשמעון היו, בחברה, הרבה אוהבים.

4.

כאשר הגיע לגיל השירות בצבא
שמעון התגייס בשמחה רבה
נפשו הייתה תמיד מוכנה
לשרת טוב את המדינה.
תמיד היה אומר "צריך לתת משהו למדינה ...
מדינה, לא מקבלים אותה כמתנה.
אם כל נפש מישראל תהיה מוכנה
להתמסר, מוכנה להקרבה, להגנה ...
אם לא ניקח דוגמה מגיבורי כל דור
לא יהיה לנו שלום בכל דור ודור".

להתמסר ... זה היה בשבילו חוק כל יעבור.
ככה, שמעון התגייס ברוח של גיבור!
אודות לכישוריו שמעון למד בבית ספר לקצונה,
כי מפקדיו ראו בו האיש אשר לשרת, נפשו הייתה מוכנה.

5.

שמעון היה חייל נאמן בצבא
אשר שרת בעוז ובאהבה.
הוא היה חייל לדוגמא
אשר מלא את תפקידו באומת ובחכמה.
בגיל צעיר הגיע לקצונה
ולכל משימה נפשו הייתה מוכנה.
אף פעם שמעון לא סיפר כמה קשה היה תפקידו,
עד שהדבר נתגלה על ידי מפקדיו ...

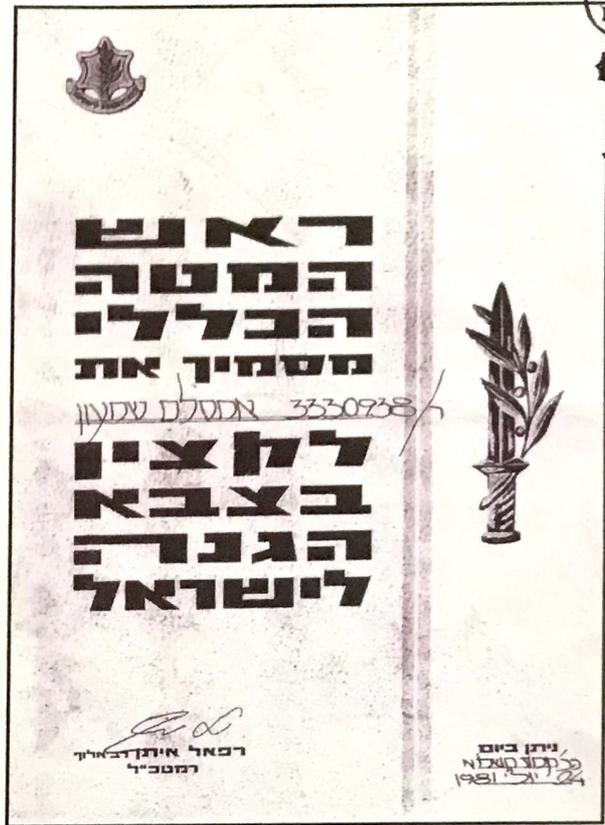
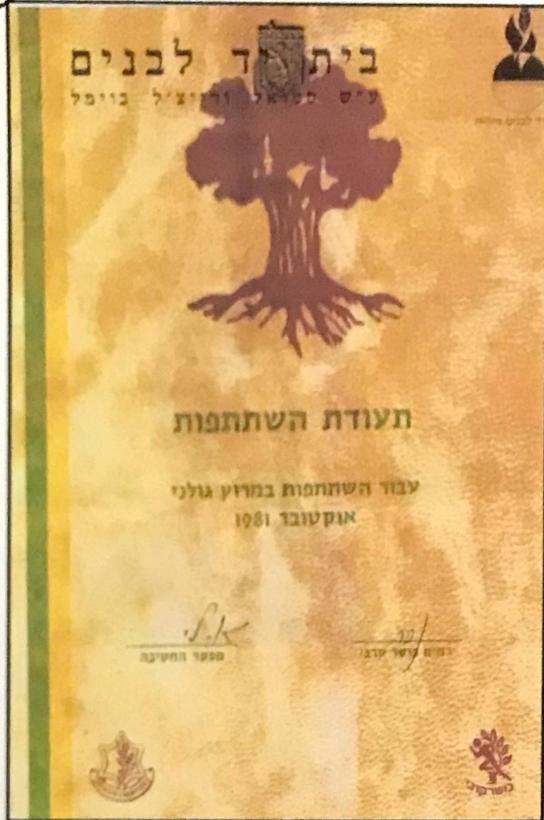
החייילים שהכירו אותנו אומרים שהוא היה כמו אש:
מאיר סביבו, מלהיב בחברה, ולא מתייאש.
שמעון הבין כל חייל... וחייד לכולם כל הזמן.
כל אלה שהכירו אותנו מצאו בו חבר טוב ואיש נאמן.
הוא היה מלא אורך רוח ומלא הבנה.
לכן כל החייילים סמכו אליו באמונה.

.6.

כאשר היה מקבל חופשה קצרה,
הבית היה מלא שמחה ואורה.
שמעון היה מוריד מדים ודרגות במהירות...
מתלבש בפשטות, כי אף פעם לא התנהג ביהירות.
כל החברים אשר אותו היו אוהבים,
סיפרו וגילו את מעשיו הטובים.
אליו נפשם הייתה כ"כ קשורה.
כי הוא היה איש עניו ומקובל בחברה.
התנהגותו הייתה מרשימה:
בו הייתה יראת השם וחוכמה.
חייל צעיר היה, בגיל עשרים ואחד..
בעל תכונות טובות ושכל מיוחד.

.7.

לבו היה מלא אהבה
כלפי כולם בבית ובצבא,
הוא אהב ורדף את השלום כל הזמן
כבן, כחייל, כחבר, הוא היה אדם נאמן.
לבו היה מלא הבנה כלפי כולם
וניסה לעזור תמיד באופן מושלם.
כאשר היה מבקר אצל אנשי המשפחה
כולם קיבלו אותו באהבה ובשמחה.
בקיצור, אפשר להגיד על שמעון היקר
שהוא באמת היה ממש אוצר...
זכרו לא ימוש לעולם מליבנו
מי ייתן ונשמתו הטהורה תמשיך להאיר לנו!

ל: אהלים שמעון

בברכת חג החרות
 מאחל: ארוז לביא
 מעקד חשיבה
 תשמ"ב

מחול: גבי אשכנזי
 צ"ד 51

